

Даниял кітабы - Жүз он екінші бөлім

Ысмайылдың пайғамбарлық рәміздігін ашу: садақшыдан 144 000-ның мөріні басушыға дейін

Jeff Pippenger

2024-03-02

Құдай сол балаға жар болды; ол өсіп, шөл далада тұрды да, мерген болды. Жаратылыс 21:20.

Ысмайыл садақшы болды; бұл — соғыстың нышаны, сондай-ақ Римге қарсы жүзеге асырылатын үкімдік соттың нышаны.

Бабыл жерінен қашып, аман шыққандардың даусы Сионда біздің Құдайымыз Жаратқан Иенің кегін, Оның ғибадатханасы үшін алған кегін жариялау үшін естіледі. Бабылға қарсы садақшыларды жинаңдар: садақты керетіндердің бәрі оны айнала қоршап қонсын; одан ешкім қашып құтылмасын. Оған өз ісіне қарай қарымта қайтарыңдар; оның істегенінің бәріне сай, соған солай істеңдер. Өйткені ол Жаратқан Иеге, Израилдің Киелісіне қарсы тәкаппарланды. Еремия 50:28, 29.

Садақшылар Бабылға оның ісіне қарай қарымын қайтарады, әрі сол қарым жақындап келе жатқан жексенбілік заң тұсында, Аян кітабының он сегізінші тарауындағы екінші дауыспен бірге, Бабылға шығарылатын үдемелі атқарушы сот басталған кезде басталады.

Содан соң мен көктен тағы бір дауысты естідім; ол былай деді: «Одан шығындар, халқым, оның күнәларына ортақтасып қалмау үшін және оның пәлелерінен үлес алмау үшін. Өйткені оның күнәлары көкке дейін жетті, әрі Құдай оның заңсыздықтарын есіне алды. Ол сендерге қалай қайтарса, сендер де оған солай қайтарыңдар; оның істеріне қарай оған екі есе етіп, еселеп беріңдер: өзі толтырған тостағанға оған екі есе етіп толтырыңдар. Ол өзін қаншалық ұлықтаса және рахат-салтанатта өмір сүрсе, оған соншалық азап пен қайғы беріңдер; өйткені ол өз жүрегінде: “Мен патшайым болып отырмын, жесір емеспін, және қайғы көрмеймін”, — дейді». Аян 18:4–7.

Ысмайыл мен оның анасы Ажар тұңғыштық құқықты мұрагерлік етуінен тежеліп, қуылып жіберілді. Осылайша, қызғаныш Исламның пайғамбарлық түрткісіне, ал соғыс оның пайғамбарлық кәсібіне айналды. Алғашқы ескертуде Сараның Ысмайыл мен оның анасына салған тыйымы қамтылған, әрі олардың «тежелуі» Құдай Сөзінде және тарихта Исламның негізгі пайғамбарлық сипатына айналды. Ысмайылдың ұрпақтары әркімге қарсы қолы көтерілген тағы адамдар болуға тиіс еді, ал олардың тағы болмысы жылқы тұқымдасына жататын түз тағысы — жабайы араб есегі арқылы бейнеленеді. Сондықтан бірінші және екінші қасіреттердегі исламдық соғыс қаһарланған аттарға мінген жауынгерлер ретінде бейнеленеді.

Ислам — ақырғы жаңбырдың хабары, әрі үш қасіреттің үш нақты пайғамбарлық желіні бейнелеуі әбден орынды, өйткені ақырғы жаңбырдың әдіснамасы — «жол үстіне жол».

Алғашқы екі желінің пайғамбарлық сипаттары біріктірілгенде, олар үшінші қасіреттің желісін қалыптастырады. Үш пайғамбарлық желінің бәрі де жүз қырық төрт мыңның мөрлену кезеңін бейнелейді. Бұл үш желі ақырғы жаңбырдың төгілу кезеңін білдіреді, өйткені ақырғы жаңбыр үшінші Қасірет 2001 жылғы 11 қыркүйекте келген кезде себе бастады.

«Кейінгі жаңбыр Құдай халқының үстіне төгілуге тиіс. Көктен құдіретті бір періште түсуге тиіс, және бүкіл жер оның салтанатымен нұрлануға тиіс». Review and Herald, 1891 жылғы 21 сәуір.

Мөр басу кезеңі 1840 жылдың 11 тамызында басталып, 1844 жылдың 22 қазанында үшінші періштенің келуімен аяқталған кезең арқылы да бейнеленді. Сол уақыт аралығы Хабаққұк кітабының екінші тарауында да бейнеленген болатын. Миллериттер тарихы Хабаққұк кітабының екінші тарауын орындап шықты; осылайша ол 1840 жылдың 11 тамызында періште түскен кезде басталып, 1844 жылдың 22 қазанында үшінші періште келген кезде аяқталды.

Хабаққұк кітабының екінші тарауы аяанның соңында сол аяанның «сөйлейтінін» айқындайды. Аян кітабының оныншы тарауының үшінші аятында періште қатты дауыспен айқайлады (сөйледі), ал 1844 жылғы 22 қазанда сол періштенің өзі «уақыт енді болмайды» деп ант етті (сөйледі). Хабаққұқтың екінші тарауының бірінші аятындағы күзетші 1840 жылғы 11 тамызға орналастырылады, өйткені дәл сол кезде күзетшілер дауыстарын көтереді.

1888 жылғы бүлікте, Уайт ханым оны Аян кітабының он сегізінші тарауындағы жерді Өзінің даңқымен нұрландыруға тиіс болған періштені бейнелейді деп айқындайды, сақшылар (Джоунс пен Уаггонер) Құдай халқының өз қылмыстарын көруі үшін өздерінің «дауыстарын» кернейдей көтерді, өйткені олардың хабары Лаодикеяға арналған хабар еді. 1888 жылдың тарихымен бейнеленген 2001 жылғы 11 қыркүйекте Жаратқан Ие соңғы күндердегі халқын Еремиядағы ежелгі жолдарға қайта алып келді, онда сақшылардың сөзіне құлақ асылмаған еді. Періштенің түсуі сақшылардың пайғамбарлық тұрғыдан келуін білдіреді.

1840 жылдың 11 тамызында жеткен «дауыс» сақшылар арқылы жеткізілді, және Еремияға егер ол өз көңілі қалғаннан кейін сеніміне қайта оралып, Құдайға сенетін болса, Құдайдың аузына айналатыны айтылды. Кідірген аян ақырында 1844 жылдың 22 қазанында келгенде, ол «сөйледі». Миллершілер тарихында орындалған Хабаққұк кітабының екінші тарауындағы кезең жүз қырық төрт мыңның мөрлену кезеңін бейнелейді.

1840 жылғы 11 тамыздан 1844 жылғы 22 қазанға дейінгі кезеңнің жүз қырық төрт мыңның мөрленуін бейнелейтінін, яғни кейінгі жаңбыр төгілетін кезең екенін тану аса маңызды. Бұл аса маңызды, өйткені кейінгі жаңбыр туралы хабар «қатар үстіне қатар» әдіснамасы арқылы айқындалуға тиіс. Жүз қырық төрт мыңның мөрленуі болып табылатын осы ерекше кезең пайғамбарлық желілерде қайта-қайта бейнеленеді, және бұл Хабаққұқтың екінші тарауында да осылай; оны Уайт ханым тікелей Миллершілер тарихында орындалған деп анықтайды. Ол сондай-ақ Миллершілер тарихы жүз қырық төрт мыңның тарихында қайталанатынын да

қайта-қайта үйретеді.

Олар екінші келу уақытына қатысты деп қарастырған пайғамбарлықтармен астаса өрілген, олардың күмән мен тағатсыз күту жағдайына айрықша бейімделген тәлім беріліп, оларды өздерінің түсінігі үшін қазір көмескі болып тұрған нәрсенің тиісті уақытында айқындалатынына сеніммен шыдамдылықпен күтуге жігерлендірді.

«Осы пайғамбарлықтардың арасында Аббақұқ 2:1–4-тегі пайғамбарлық та болды: “Мен қарауыл орныма тұрамын, мұнараға шығып орнығамын, Ол маған не айтарын және әшкереленгенімде мен не деп жауап берерімді білу үшін қадағалап тұрамын. Сонда Жаратқан Ие маған жауап беріп, былай деді: Аянды жазып ал да, оны тақталарға анық етіп түсір, оны оқыған адам жүгіріп өте алатындай болсын. Өйткені аян әлі белгілі бір мерзімге арналған, бірақ ақырында ол сөйлеп, өтірік айтпайды; кешеуілдегендей көрінсе де, оны күт; өйткені ол міндетті түрде келеді, кешікпейді. Міне, менменсіп көтерілген жанның іші түзу емес; ал әділ адам өз сенімі арқылы тірі болады.”»

«1842 жылдың өзінде-ақ осы пайғамбарлықта берілген: “аянды жазып қой, оны тақталарға анық етіп түсір, оны оқыған адам жүгіріп өте алсын” деген нұсқау Чарльз Фитчке Даниял мен Аян кітаптарындағы аяндарды бейнелеп көрсету үшін пайғамбарлық кесте дайындау туралы ой салған еді. Осы кестенің жариялануы Хабаққұққа берілген бұйрықтың орындалуы ретінде қабылданды. Алайда сол кезде ешкім де сол аянның орындалуында болатын көзге көрінерлік кідірістің — кідіру уақытының — осы пайғамбарлықтың өзінде көрсетілгенін аңғармады. Көңіл қалдырған оқиғадан кейін бұл Жазба орны ерекше мәнді болып көрінді: “Аянның орындалуына әлі белгіленген уақыт бар; бірақ ақырында ол сөйлейді де, өтірік айтпайды; егер кідірсе, оны күт; өйткені ол сөзсіз келеді, кешікпейді.... Ал әділ өз сенімімен өмір сүреді.”»

Езекиел пайғамбарлығының бір бөлігі сенушілер үшін де күш пен жұбаныштың қайнар көзі болды: «Жаратқан Иенің сөзі маған келіп, былай деді: Адам ұлы, Израил жерінде сендерде айтылатын: “Күндер ұзарып барады, әрі әрбір аян жүзеге аспай қалады”, — деген бұл нақыл не? Сондықтан оларға былай де: Құдай Ие былай дейді: ... Күндер жақындап қалды, әрі әрбір аянның орындалуы да.... Мен сөйлеймін, және Мен айтатын сөз орындалады; ол енді кейінге қалдырылмайды». «Израил үйіндегілер: “Ол көріп тұрған аян әлі көп күндерден кейін болады, және ол алыс замандар туралы пайғамбарлық етеді”, — дейді. Сондықтан оларға былай де: Құдай Ие былай дейді: Менің сөздерімнің ешқайсысы енді кейінге қалдырылмайды, бірақ Мен айтқан сөз орындалады». Езекиел 12:21–25, 27, 28». Ұлы күрес, 391–393.

Миллериттер өздерін он қыз туралы астарлы әңгімені және Хабаққұқтың екінші тарауын орындаушылар ретінде ғана емес, сонымен бірге өздері осы пайғамбарлықтарды орындап жатқан тарихтың дәл сол тарих екенін де түсінуге жетеледі; Езекиел сол тарихты, «әрбір аянның әсері» орындалатын тарих ретінде айқындаған болатын. Жүз қырық төрт мыңның мөрленуін бейнелейтін тарих желісі — әрбір аянның әсері орындалатын жер!

Кейінгі жаңбыр кезеңі мен жүз қырық төрт мыңның мөрленуін білдіретін сызықтар пайғамбарлық тарихтың өзгермес түрде Әліппе мен Омега таңбасына ие болатынын

дәлелдеу үшін біріктіріледі.

Миллериттік тарих Аян кітабының оныншы тарауындағы періштенің дауысымен басталып, сол дауысымен аяқталады. 2001 жылдың 11 қыркүйегі Аян кітабының он сегізінші тарауындағы бірінші дауыспен басталып, Аян кітабының он сегізінші тарауындағы екінші дауыспен аяқталады. Хабаққұқ кітабының екінші тарауы күзетшілердің дауысымен басталып, Еремияның күзетшісінің дауысымен аяқталады. Бірінші қасірет Мұхаммедпен басталып, Мұхаммед II-мен аяқталады. Екінші қасірет Исламның төрт періштесінің босатылуымен басталып, Исламның тежелуімен аяқталады.

Кейінгі жауын болып табылатын әдістеме — Ишаяның «үстіне жол, жол үстіне» әдістемесі, ал кейінгі жауынның хабарын анықтап, бекіту үшін біріктірілетін желілер әрдайым Альфа мен Омеганың қолтаңбасын қамтиды. Аян кітабының тоғызыншы тарауындағы бірінші қасірет Мұхаммедтен басталып, Мұхаммед II-мен аяқталады. Бұл кезең соғыстың екі түріне бөлінеді: біріншісі — Әбу Бәкірден бастап шын мәнінде күшейе түскен Римге қарсы ретсіз шабуылдар, содан кейін Исламның алғашқы ұйымдасқан соғысы жүзеге асқан жүз елу жылдық кезең.

Жүз елу жыл «бес ай» деген уақыттық пайғамбарлықпен бейнеленген. Екінші қасіретте де уақыттық пайғамбарлық бар, ол — үш жүз тоқсан бір жыл және он бес күн. Сондықтан бірінші және екінші қасіреттердің пайғамбарлық құрылымы аяқталуды басталуымен сәйкестендіретіндіктен, онда мөрлеу мен белгілі бір уақыт кезеңінің арасында бөлініс бар. Мөрлеу үдерісі бірінші қасіреттің тарихының басында бейнеленген, ал ол екінші қасіреттің соңында да бейнеленген.

Төртінші аяттағы мөрлеуден кейін, бірінші қасіретте, «бес ай» (жүз елу жыл) келеді. Бес ай екі рет айқындалып көрсетілген: бір рет бесінші аятта, және тағы бір рет оныншы аятта. Екінші қасіретте 1840 жылғы 11 тамыздан 1844 жылғы 22 қазанға дейінгі мөрлеу үдерісінің алдында он бесінші аяттағы «сағат, күн, ай және жыл» (үш жүз тоқсан бір жыл және он бес күн) туралы пайғамбарлық тұр. Бесінші және алтыншы кернейлер біртұтас, үзілмейтін желі бойында бірге басталып, бірге аяқталып, мөрлеу үдерісінің көрінісімен бейнеленеді.

Екі сызық ретінде, «үстіне сызық, үстіне сызық» қолданылғанда, олар алғашқы Мұхаммед пен екінші Мұхаммед белгілеген басталу мен аяқталуды айқындайды. «Үстіне сызық, үстіне сызық» қағидасы бойынша, олар әрбір сызықта екі айқын кезеңді көрсетеді, өйткені әрбір сызықта уақытқа қатысты пайғамбарлық бар. Бірінші қасірет тарихында Ислам Римге «зиян келтіруге» тиіс болды, ал екінші қасіретте ол Римді «өлтіруге» тиіс болды. Бірінші қасірет найзалар, қылыштар мен жебелер соғысы болды, ал екінші қасірет қару-жарақ ретінде оқ-дәріні енгізді.

«10-аят. Олардың шаяндарға ұқсас құйрықтары болды, және құйрықтарында шаншарлары бар еді; әрі олардың билігі адамдарға бес ай бойы зиян келтіру еді. 11. Олардың үстінен патша қойылған еді, ол — тұңғиық шыңыраудың періштесі; оның аты еврей тілінде Абаддон, ал грек тілінде оның аты Аполлион».

«Осы уақытқа дейін Кит бізге алғашқы бес кернейдің тартылуына қатысты мысалдар ұсынып келді. Бірақ енді біз онымен қоштасып, осы жерде енгізілген пайғамбарлықтың жаңа қырының, атап айтқанда пайғамбарлық кезеңдердің, қолданылуына көшуіміз керек.

«Олардың адамдарға бес ай бойы зиян келтіруге билігі болды.—1. Мынадай сұрақ туады: олар бес ай бойы қандай адамдарға зиян келтіруі тиіс еді? — Сөзсіз, кейінірек өлтіретін сол адамдардың өзіне (15-аятты қараңыз); “адамдардың үштен бір бөлігіне”, немесе Рим империясының үштен біріне,—оның грек бөлігіне.

«2. Олар өздерінің азаптау ісін қашан бастауға тиіс еді? Бұл сұраққа 11-аят жауап береді.
»

“(1) ‘Олардың үстінен патша болды.’ Мұхаммед қайтыс болған кезден бастап он үшінші ғасырдың соңына дейін мұхаммедшілер бірнеше басшының қол астында әртүрлі топтарға бөлініп, олардың бәріне бірдей таралатын жалпы азаматтық үкіметсіз өмір сүрді. Он үшінші ғасырдың соңына таман Осман содан бері Осман үкіметі немесе империясы деп аталып келген мемлекетті құрды; ол бірте-бірте өсіп, мұхаммедшілердің барлық негізгі тайпаларына үстемдігін жүргізіп, оларды бір ұлы монархияға біріктірді.

“(2) Патшаның сипаты. ‘Тұңғықтың періштесі болып табылатын’. Періште — жақсы болсын, жаман болсын, хабаршыны, қызметшіні білдіреді, әрі әрдайым рухани болмысты ғана білдіре бермейді. ‘Тұңғықтың періштесі’, яғни ол ашылған кезде сол жерден шыққан діннің бас қызметшісі. Ол дін — мұхаммедшілік, ал сұлтан — соның бас қызметшісі. ‘Сұлтан, немесе оны қалай болса солай атайтын Ұлы Сеньор, сондай-ақ Жоғарғы Халиф, яки бас діни қызметкер болып табылады; ол өз тұлғасында ең жоғары рухани абыройды жоғарғы зайырлы билікпен біріктіреді’.—World As It Is, 361-6.”

“(3) Оның есімі. Еврей тілінде — ‘Абаддон’, яғни жоюшы; грек тілінде — ‘Аполлион’, яғни құртып-жоятын, немесе жоятын. Екі тілде екі түрлі есімге ие болуы, көрсетілмек болған нәрсе осы биліктің аты емес, оның сипаты екендігін айқын көрсетеді. Егер солай болса, екі тілде де білдірілгеніндей, ол — жоюшы. Осман үкіметінің сипаты қашанда осындай болған.”

«Бірақ Осман грек империясына өзінің алғашқы шабуылын қашан жасады? — Гиббонның айтуынша, Decline and Fall, т.б., “Осман алғаш рет Никомедия аумағына 1299 жылдың 27 шілдесінде кірді.”»

Кейбір жазушылардың есептеулері бұл мерзім Осман империясының негізі қаланған уақыттан басталуға тиіс деген жорамалға сүйенген; бірақ бұл айқын қате; өйткені олардың үстінде патша болып қана қоймай, олар адамдарды бес ай бойы азаптауға тиіс еді. Ал азаптау мерзімі азаптаушылардың алғашқы шабуылынан бұрын бастала алмады, ол, жоғарыда айтылғандай, 1299 жылғы 27 шілде еді.

«Осы бастапқы нүктеге негізделген төмендегі есептеу 1838 жылы Ж. Литчтің «Мәсіхтің Екінші келуі» және т.б. атты еңбегінде жасалып, жарияланды.

«“Олардың адамдарға бес ай бойы зиян келтіруге билігі болды.” Олардың өкілеттігі осы шекке дейін созылды: үздіксіз шапқыншылықтар арқылы азаптау, бірақ саяси тұрғыдан оларды өлтіру емес. “Бес ай”, бір айды отыз күннен есептегенде, жүз елу күнді береді; ал бұл күндер рәміздік болғандықтан, жүз елу жылды білдіреді. 1299 жылғы 27 шілдеден басталып, бұл жүз елу жыл 1449 жылға дейін жетеді. Осы бүкіл кезең бойы түріктер Грек империясымен дерлік толассыз соғыс жүргізді, бірақ сонда да оны жаулап алмады. Олар гректердің бірнеше аймағын басып алып, өз қолында ұстады, бірақ соған карамастан Константинопольде грек тәуелсіздігі сақталды. Алайда 1449 жылы, жүз елу жылдың аяқталуында, өзгеріс болды; оның тарихы келесі кернейге қатысты бөлімде баяндалады.” Урайя Смит, Daniel and Revelation, 505–507.»

Урия Смит Жосия Литчтің жүз елу жыл жөніндегі есебіне сілтеме жасап отыр; ол аяқталған кезде, келесі Кернейдегі үш жүз тоқсан бір жыл және он бес күндік пайғамбарлық үшін басталу нүктесін білдіреді. Осы өзара байланысты екі уақыттық пайғамбарлыққа қатысты Литчтің алдын ала айтуына түсініктеме бере отырып, Уайт қарындас былай деп жазды:

«1840 жылы пайғамбарлықтың тағы бір айрықша орындалуы кең көлемде қызығушылық туғызды. Одан екі жыл бұрын, екінші келуді уағыздаған жетекші қызметшілердің бірі Жосия Литч Аян 9-тарауға түсіндірме жариялап, Осман империясының құлайтынын алдын ала болжады. Оның есептеулері бойынша, бұл күш-қуат ... 1840 жылғы 11 тамызда құлатылуға тиіс еді, сол кезде Константинопольдегі Осман билігінің күйреуі күтілуі мүмкін. Ал мен бұның дәл солай болатыны анықталатынына сенемін».

«Белгіленген дәл сол уақытта Түркия өз елшілері арқылы Еуропаның одақтас державаларының қорғауын қабылдап, осылайша өзін христиан халықтарының бақылауына берді. Бұл оқиға алдын ала айтылған пайғамбарлықты дәлме-дәл орындады. Бұл белгілі болған кезде, қалың жұрт Миллер мен оның серіктері ұстанған пайғамбарлықтарды түсіндіру қағидаларының дұрыстығына көз жеткізді, әрі адвенттік қозғалысқа ғажайып серпін берілді. Білімді әрі беделді адамдар Миллерге қосылып, оның көзқарастарын уағыздауда да, жариялауда да онымен бірлесті, ал 1840 жылдан 1844 жылға дейін бұл іс тез кең тарады». The Great Controversy, 334, 335.

Бірінші және екінші қасірет өзара байланысты екі уақыттық пайғамбарлық арқылы байланыстырылған. Бірінші қасірет мөрленудің бейнеленуімен басталады, ал екінші қасірет 1840 жылғы 11 тамыздан 1844 жылғы 22 қазанда жетінші кернейдің үн қатуына дейінгі тарихпен аяқталады, бұл да мөрленудің бейнеленуі болып табылады. Басталуы мен аяқталуы Альфа мен Омеганың таңбасын алып жүреді, өйткені Мәсіх келісімді бір аптаға бекіткен тарихтағы сияқты, бұл кезең екі бөлікке бөлінген. Бірінші кезең бірінші Мұхаммедтен басталып, екінші Мұхаммедпен аяқталады. Екінші кезең «Құдайдың алдында тұрған алтын құрбандық үстелінің төрт мүйізінен шыққан бір дауыспен» басталып, Мәсіхтің «даусымен» аяқталады; Ол «мәңгілік мәңгі өмір сүретін, көкті және ондағы нәрселерді, жерді және ондағы нәрселерді, теңізді және ондағы нәрселерді жаратқанның атымен, уақыт енді болмайды» деп ант етеді.

Біз бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

«Құдай халқының өткендегі ұлы жүріп өткен тарихына қатысты күмән туғызу үшін Шайтан санада қандай да бір сұрақ оята алса, мұның бәрі оның шайтандық мәртебесіне ұнамды болады және Құдайға қарсы жасалған қорлық болып табылады. Жаратқан Иенің күш-қуатпен әрі ұлы салтанатпен біздің дүниемізге жуық арада келетіні туралы хабар — ақиқат, әрі 1840 жылы оны жариялауда көптеген дауыстар көтерілді». Manuscript Releases, 9-том, 134-бет.